

BÚCSÚ

*„Kedvem volna hozzá, és illő volna, hogy
itt befejezzem a történetet. De még hiány-
zik a kupak erről a történelmi fazékról.
Majd megkapja holnap.”*

Nagy László: Életem

A sírontúli ajándék kezemben
elnehezül. Kint májusi ég
alkonyi kupakja alatt miazmát
gőzöl a történelmi nagyfazék.

De ő — vesztett ügynek bolondja —
otthagytá saját fazekát.
Durva fekete vászonnal bevonta
szívünket, mikor hirtelen felállt.

Kedvem volna hozzá és illő is volna
itt befejezni a történetet,
mert az elhagyott fazék fölött már
dongnak a bolyhos legyek.

Csakhogy ő visszanéz, távolodóban:
arcán még most sincs torz vonás.
Mi eltorzultak, bámuljuk, amint
búcsút int: vándorszokás.